

Uklízel jsem šuplík

Poesie | 28.4.2011 @ 0.06

... a bylo v něm několik kousků. Především se jich chci zbavit, aby mě nezavazely, kdybych potřeboval místo na něco nového.

Jsi Slunce pod Sluncem

jsi Slunce pod Sluncem
a hvězda plná nebe
a drsný jako krém
a výheň, co mě zebe

jsi příměsíční den
co tryská do skály
a v dmutí zvonivém
vlnky rozválí

a útes vykrojí
a kámen nechá téct
a v mlžném závoji
halí kupy hvězd

On brousí přesný tvar
a kroutí spirály
a tichu přeje zdar
když ohně zaplály

vím, že máš mne rád
vždyť vzdor haně mé
umíráš za zvrát
ztracené

Ve sklepe je tma

skončil hodokvas
řekla cholera
v tento řídký čas
málo veršů zrá

lůžko mám, spím na něm vestoje
tento žal nemohu snést
a těžko, ach jak mi těžko je
když čekám na druhý křest

je mi zle a vida
nic mi nechutná
na světě je bída
ve sklepe je tma

všecko proti mě
a kmotr tichožrout
a já jsem na vině
a následuje soud

ustrašená doba
úzkoprsý čas
a hle, kterak zhouba
leká nás

chci-li hudbu, stisknu play
jaká tedy klávesa
pouští v srdci nebesa?
to mi, Pane, povídej

vždyť mi sípe zloba
prudká nenávisť:
budiž hrotem skob a
ostrý zvuk a hvízd

lidé hluší
mají hrany
ať jsou vlnky
na mé duši!

<https://selah.diet/poesie/uklizel-jsem-suplik/>